

Staten, og et Andet er den ganske faktiskke, simple Ting, at Regjeringen befkiffer nogle Medlemmer af Skolens Bestyrelse. Allermindst berettiget finder jeg Mindretallet til at sige, at disse mulige Forhaabninger skulde svække Skolens frie og selvstændige Stilling, især naar det, der sker, finder Sted efter Institutets eget Vnske. — Det andet Mindretalsforslag ville De vide gaar ud paa, kjendt det ikke træder klart frem af Motiveringingen, at ophæve Bidraget til Navigationskolen i Kjøbenhavn. (Modsigelse fra Din esen). Ja, Navigationskolen staar ikke nævnt; men det er naturligtvis den, der menes. Jeg har idetmindste ikke kunnet forstaa Andet, og jeg er overbevist om, at den ærede Ordfører for Mindretallet (Berg) er ærlig nok til og ikke et Dieblik vil betænke sig paa, naar han motiverer dette Forslag, at udtale sig om Navigationskolen i Kjøbenhavn. Naar Bertallet holder paa dette Beløb af 1,000 Rd., er det, fordi vi have en anden Opfattelse af Navigationskolen i Kjøbenhavn end Mindretallet og dets ærede Ordfører (Berg). Vi tro, at der virkelig er nogen særegen Grund til at støtte den paa den eiendommelige Maade under den Form, man engang har valgt. Vi tro, at den med Rette spiller en ganske særegen Rolle overfor de Søfarendes Uddannelse her i Landet; og jeg er overbevist om, at ogsaa de andre Navigationskoler, at t. Ex. ogsaa det vist i mange Henseender gode og vel ledede Institut, som den ærede Ordfører for Mindretallet selv staar i Spidsen for, paa mange Maader nyder godt — f. Ex. ved Uddannelsen af Lærere — af det Institut, som Staten saaledes indirekte giver en Understøttelse til. Vi have troet, at det lille Beløb til Snekastning uden Skade kunde nedsettes til 500 Rd. og, saavidt jeg veed, har den ærede Minister ikke Noget at indvende derimod. Endelig er der et Forslag af den ærede Minister om Redningsraketter, hvilket Udvalget har tiltraadt. Jeg forbeholder mig nærmere at komme tilbage til de andre For-

slag, naar jeg har hørt de ærede Indbringere motivere dem.

Rofod: Som det ærede Things Medlemmer ville have set, har jeg tilladt mig at stille fem Vædringsforslag, og jeg smigrer mig med, at de ærede Herrer have gennemset dem, saaledes at det staar dem fuldt klart, hvad de gaar ud paa. Grundtanken i dem er nemlig den, gennem Opmuntring til Værdt frembringende Arbejde at gavne Arbejderne og dermed tillige Samfundet, og de fleste af Forslagene gaar ud herpaa. Grunden, hvorfor jeg har tilladt mig at stille dem, ligger ligesvem i, at jeg mener, at Lovgivningsmagten, saa vist som det er, at der er Trang til at gjøre alt muligt, hvad der bør og kan gjøres til Forbedring af Arbejdernes Kaar, saa vist ogsaa bør gjøre det. Viser det sig, at det er umuligt at gjøre Noget ad den Vej, spærrer jo netop Udsigten til at komme frem, og da tiltager maaffle Tilhøieligheden til at komme frem uden Loven. Jeg staar nemlig paa det Standpunkt, at jeg finder — hvad der ogsaa ved en tidligere Sags Behandling er udtalt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), — at man ved at imødekomme denne Arbejderbevægelses billige Krav afvæbner de ubillige. Det tør maaffte være mig tilladt at oplæse et Par Sætninger, der staa i Nr. 117 af Folkethingstidenden, Sp. 1818, og som ere udtalte af det ærede Medlem, jeg nu nævnte, da hans Ord aldeles vist veie ganske anderledes end mine. Han siger blandt Andet: „Det forekommer mig klart, at hvis den lovgivende Magt i det Hele vilde stille sig imod Alt, selv det Billigste af, hvad denne Bevægelse fremfører, vilde man faae en almindelig Domsældelse over den Uvillie, der findes baade i Regjeringen og i Folkerepresentationen imod at staa ind selv paa det Uerbilligste i den Retning. Naar man derimod gaar ind paa, hvad man maa erkjende for billigt og rigtigt, viser man hele denne Bevægelse, at